

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/47/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

230/2011. (VIII. 31.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ jogi képviselő útján 2011. január 26-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2011. augusztus 31-én tartott zárt ülésén zárt ülésen született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2011. január 26-án, jogi képviselője útján, postán előterjesztett panaszában a Pásztói Rendőrkapitányság rendőreinek 2011. január 22-én végrehajtott fellépését kifogásolta az alábbiak szerint.

Az említett napon este 19 óra után a panaszos Sz. községből tartott hazafelé gépkocsival, amikor – még a település belterületén – pontosan 19 óra 45 perckor a Pásztói Rendőrkapitányság két járőre szolgálati gépkocsival megállította, és igazoltatta. Ennek során először szondát alkalmaztak, aminek eredménye negatív lett, majd elkérték a panaszos iratait, és beültették a szolgálati járműbe. Kis idő elteltével onnan kiszállították, és egyikük közölte, hogy a panaszos 2010. november 30. óta körözés alatt áll. Ezután újra beültették a rendőrségi járműbe, és előállították a Pásztói Rendőrkapitányságra, ahol 19 óra 57 perckor közölték vele, hogy őrizetbe vették. A rendőri tájékoztatás szerint közokirat-hamisítás miatt az Egri

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Rendőrkapitányság körözést rendelt el ellene. Ennek a ténynek az igazolására a jogi képviselő a panaszhoz csatolva megküldte a hatóság által kiállított igazolás másolatát.

A beadványhoz szintén mellékelte, a panaszos gyanúsított kihallgatásáról készített jegyzőkönyv kapcsán megjegyzi továbbá a jogi képviselő, hogy aszerint egy rendbéli közokirat-hamisítással és egy rendbéli magánokirat-hamisítással gyanúsították meg a panaszost, és gyanúsítottként kihallgatták annak ellenére, hogy a pásztói rendőröknél nem voltak meg az ügy iratai. Ahogyan azt a jegyzőkönyv is tanúsítja, a kihallgatást a rendőrök 23 óra 5 perckor fejezték be, és a panaszost 23 óra 30 perckor bocsátották el kapitányságról, amikor is gyalog kellett eljutnia a kb. 13 km-re lévő autójához.

Az eset előzményeként a jogi képviselő a következőket rögzítette. A panaszos ellen 2008. augusztus 4-én tettek feljelentést az Egri Rendőrkapitányságon közokirat-hamisítás miatt, az első kihallgatását a pásztói rendőrök hajtották végre 2009. augusztus 19-én, a panaszos lakásán az Egri Rendőrkapitányság megkeresése alapján. Az eljárási cselekményről jegyzőkönyvet vettek fel, amit a panaszos aláírt. Ezt követően 2010. szeptember 30-án vett át a panaszos egy idézést, amely szeptember 23-ai tanúkénti kihallgatásra szól. Az eljárási cselekményen nem csupán azért nem tudott a panaszos részt venni, mert az idézés késve érkezett, hanem azért sem, mert aznap egy, a N. Megyei Bíróságon tartott tárgyaláson jelent meg 9 órától kezdődően egész nap.

A jogi képviselő előadja továbbá, hogy a panaszos 2010. december 13-án 13 órakor a Pásztói Rendőrkapitányságon tanúvallomást tett, amelynek során az eljáró előadó rögzítette az adatait, és a panaszos anélkül távozott a kapitányság épületéből, hogy bárki tudomására hozta volna, hogy körözést adtak ki ellene. Erre a körülményre az előállítás alkalmával tartott kihallgatáson fel is hívta az előadó figyelmét, aki emiatt szabadon is bocsátotta.

A fentiek alapján a panaszos tiltakozik a Pásztói és az Egri Rendőrkapitányságok törvénytelen és megalázó eljárása ellen, emberi jogaiban mélyen megalázva érzi magát. A jogi képviselő megjegyzése szerint mi sem bizonyítja ezt jobban, minthogy az eseményeket a panaszos nem tudta feldolgozni, másnap rosszul lett, január 24-én édesapja kórházba szállította, és a panasz benyújtásának időpontjában is orvosi kezelés alatt állt.

A fentiek alapján a panaszos sérelmezi a Pásztói Rendőrkapitányság fellépését megalapozó körözést, mivel az Egri Rendőrkapitányságnál folyamatban lévő büntetőeljárásban végig tanúként szerepelt, és 2011. január 22-éig senki sem gyanúsította meg. Nem érti, milyen alapon adott ki tanúkénti minőségében ellene körözést a rendőrség, különös tekintettel arra, hogy csak egyszer idézték, és ez az idézés – ahogyan arról a tértivevény alapján a rendőrség is bizonyosan tud – elkésett volt. Amennyiben viszont valóban körözés alatt állt, érthetetlen számára, hogy a 2010. december 13-án tartott kihallgatáson erről miért nem tájékoztatták, miért hagyták távozni.

A jogi képviselő hozzáfűzi, hogy a panaszos korábban minden ügyében minden szükséges alkalommal megjelent a hatóságok előtt, szökésben soha nem volt, körözés soha nem volt kiadva ellene. Esetleges távolmaradását mindig időben kimentette és igazolta. Korábban folyt büntetőeljárás a panaszos ellen, amely jogerős felmentő ítélettel zárult. Emiatt kártérítési igényvel élt a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitánysággal szemben, és a peres eljárásra tekintettel kérte ügyeiből kizárni az említett rendőri szervet és az alá tartozó hatóságokat. Erre

vonatkozó levelét 2011. január 21-én 14 óra 28 perckor faxon küldte meg a Pásztói Rendőrkapitányságnak. A jogi képviselő álláspontja szerint elgondolkodtató, hogy másnap, január 22-én ugyanez a hatóság körözésre hivatkozva igazoltatja, és kényszerintézkedést alkalmazva beszállítja a kapitányságra, majd annak ellenére, hogy az ügy iratai nem állnak a hatóság rendelkezésére, meg is gyanúsítja. Egyébiránt úgy véli, azért is törvénytelen a Pásztói Rendőrkapitányság eljárása, mert a panaszos elfogultsági beadványát követően már elfogult hatóságként járt el az ügyében. Ezen eljárásával pedig az elfogultságát bizonyította is.

A fentiek alapján a jogi képviselő kéri, hogy az ügyet a Testület vizsgálja ki.

2) A panaszbeadványhoz mellékelve a jogi képviselő a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszos előállításáról szóló igazolást, amely szerint a rendőrség a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 33. §-ára, annak közelebbről meg nem határozott bekezdésére vagy pontjára alapította eljárását. Az igazoláson szereplő megjegyzések arra utalnak, hogy a panaszos hozzátartozó vagy képviselő értesítését nem kérte, és az előállítás miatt panasszal sem élt. Az intézkedés 2011. január 22-én 19 óra 57 perctől 23 óra 30 percig tartott.

3) A jogi képviselő csatoltan megküldte továbbá a panaszos gyanúsított kihallgatásáról készített jegyzőkönyv másolatát. A kihallgatás az irat szerint a fent említett napon 21 óra 38 perctől 23 óra 5 percig tartott.

4) Szintén mellékelte a panaszbeadványhoz a jogi képviselő a panaszos levelét, amelyet a Pásztói Rendőrkapitányságnak címzett, és küldött el – a fénymásolt postai nyugta tanúsága szerint – 2011. január 21-én 16 óra 10 perckor. Abban a panaszos leírja, hogy tartós külföldi munkavégzés miatt nem tud a hatóság rendelkezésére állni, kéri továbbá az álláspontja szerint elfogult Pásztói Rendőrkapitányság, valamint a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság kizárását a megjelölt számon folyamatban lévő eljárásokból. Indokolásként előadja, hogy a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság ellen kártérítési pert kezdeményezett, amely folyamatban van, így nem bízik abban, hogy ügyeinek objektív megítélésére az említett hatóság, illetve annak bármely beosztottja alkalmas.

5) A panaszost a beadványban foglalt előadása pontosítása érdekében a Testület tanácsadója telefonon kereste meg.

Kérdésekre válaszolva a panaszos elmondta, hogy miután elbocsátották a rendőrkapitányság épületéből, jelezte a rendőröknek, hogy nem fog tudni hazajutni, és arra kérte őket, hogy vigyék haza. A rendőrök előbb nem reagáltak semmit, majd közölték, hogy a hazaszállításáról nem tudnak gondoskodni. Mindezek után a panaszos gyalog indult haza.

Előadta továbbá, hogy amikor az intézkedés helyszínén közölték vele a rendőrök, hogy előállítják, ő kérte meg őket, hogy felhívhatta a feleségét, aki gondoskodni tud arról, hogy a gépkocsija hazakerüljön. A rendőrök ezután megengedték, hogy a panaszos telefonáljon a saját telefonján, és megvárták, amíg a felesége megérkezik. A panaszos hozzáteszi, hogy a felesége nem volt olyan állapotban, hogy vezetni tudott volna, ezért a panaszos apósa szállította őt a helyszínre.

Arra a kérdésre, hogy a hazajutásban az említett családtagoktól kért-e segítséget, a panaszos előadta, hogy az apósa már nem tudott érte menni, így gyalog kellett hazajutnia.

6) 2011. augusztus 10-én a Testület munkatársa ismét felvette a kapcsolatot a panaszossal telefonon annak érdekében, hogy tisztázza: felvette-e a kapcsolatot a panaszos az ügy előadójával az Egri Rendőrkapitányságon a 2010. szeptember 23-i gyanúsított kihallgatásra szóló idézés késedelmes átvételét, vagyis 2010. szeptember 30-át követően.

A panaszos elmondta, hogy az idézés átvételét követően telefonon kereste meg ügyének előadóját, és jelezte neki, hogy az iratot késve kapta meg. A rendőr a panaszos elmondása szerint erre azzal reagált, hogy közölte: az ügyben újabb idézést fog kiküldeni, ez azonban a panaszoshoz utóbb nem érkezett meg.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) K. r. zls. és Zs. r. ftörm. a sérelmezett eseményekkel összefüggésben az alábbi tartalommal készítettek jelentést 2011. január 22-én.

Az említett napon 20 óra 5 perctől kezdődően a panaszossal szemben az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés I. fordulata alapján igazoltatást, a 31. § (1) bekezdésére figyelemmel személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását, majd a 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján – aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki – elfogást és előállítását hajtottak végre. Az intézkedéseket Sz. községben, a 2129 számú úton foganatosították, annak során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Az intézkedést megelőzően a rendőrök 19 óra 57 perckor Sz. község irányából K. község irányába tartottak, amikor közlekedési ellenőrzés alá vonták a panaszost, aki Sz. község irányából B. község irányába közlekedett.

Az ellenőrzés során a panaszos személyes adatait és a forgalmi rendszámot leellenőrizték a Pásztói Rendőrkapitányság ügyeletén keresztül, és annak során megállapították, hogy a panaszos ellen az Egri Rendőrkapitányság elfogatóparancsot adott ki. Ezt követően a panaszossal közölték, hogy előállítják a Pásztói Rendőrkapitányságra.

A jelentés utal rá, hogy a panaszost előállító helységben nem helyezték el, a rendőrök 21 óra 30 perckor átadták a Bűnügyi Osztály munkatársainak. Az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján továbbá az előállítás okáról tájékoztatót, az előállítás idejéről igazolást kapott.

A jelentéshez mellékelve a rendőrség megküldött a Testületnek egy Nyilatkozat elnevezésű formanyomtatványt, amelyet vélhetően a Robotzsaru Neo rendszerből nyomtattak ki, így az aláírásokat – sem a panaszosét, sem a rendőrökét – nem tartalmaz. Erre figyelemmel a Testület az iratot nem tekintette a panaszos érdemi nyilatkozatait tartalmazónak.

A jelentéshez szintén mellékelte a rendőrség egy kitöltetlen és alá sem írt, parancsnoki vélemény és kivizsgálás elnevezésű formanyomtatványt, amelyet a panaszeljáráshoz – hiányos tartalma miatt – a Testület szintén nem tudott érdemben figyelembe venni.

2) K. r. zls. korábban készített jelentését 2011. február 22-én az alábbiakkal egészítette ki.

2011. január 22-én 18 órától 2011. január 23-án 6 óráig látott el éjszakai gépkocsizó járőr szolgálatot Zs. r. ftörm.-rel. A szolgálat teljesítése során, 19 óra 57 perckor, Sz. község irányából K. község felé közlekedve voltak közlekedésrendészeti intézkedés céljából ellenőrzés alá egy velük azonos irányba haladó gépkocsit az Rtv. 44. § (1) bekezdésének c) pontja alapján, mivel az egy sz. községbeli szórakozóhely elől indult el, és a járművezető ittaságát akarták ellenőrizni.

A gépkocsit a panaszos vezette, akit az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltattak. A zászlós a panaszost a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (1) bekezdésben foglaltak szerint napszaknak megfelelően köszöntötte, majd közölte vele nevét, szolgálati helyét, beosztását és jelvéyszámát, valamint azt, hogy ittaságának ellenőrzése céljából állították meg.

Az ellenőrzés során a panaszossal szemben Drager típusú alkoholszondát alkalmaztak, ami negatív eredményt mutatott. A panaszos személyes adatait és a jármű forgalmi rendszámát a rendőr az előírásoknak megfelelően, a Szolgálati Szabályzat 38. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján, rádióan leellenőrizte a Pásztói Rendőrkapitányság ügyeletén keresztül. Annak során megállapítást nyert, hogy a panaszos ellen az Egri Rendőrkapitányság elfogatóparancsot adott ki. Ekkor a körözés tényét a zászlós közölte a panaszossal, aki úgy reagált, hogy az lehetetlen, mivel nincs semmilyen ügye folyamatban. Ismételt adategyeztetés során azonban az ügyelet megerősítette, hogy a panaszos körözés alatt áll. Ezek után a rendőr közölte a panaszossal, hogy az Rtv. 33. § (1) bekezdésének b) pontja alapján, mivel vele szemben elfogatóparancsot adtak ki, elő fogja állítani a Pásztói Rendőrkapitányságra. Azt a panaszos tudomásul vette.

Mivel a panaszos a gépkocsijában egyedül tartózkodott, a rendőrök – vagyonvédelmi szempontokat szem előtt tartva – felhívták a figyelmét, hogy annak elszállításáról gondoskodjon, amit szükség esetén a helyszínen megvárnak. A gépkocsit ekkor a panaszos – kérésének megfelelően – Zs. r. ftörm. kíséretében visszavezette a szórakozóhely elé, majd telefonon értesítette a feleségét. A panaszos feleségére kb. 40 percet vártak a parkolóban, majd megérkezését követően a gépkocsi kulcsait és forgalmi engedélyét a rendőr átadta neki. Egyúttal közölte vele, hogy a férjét a Pásztói Rendőrkapitányságra állítják elő, mivel az Egri Rendőrkapitányság a körözését rendelte el. A zászlós elkérte a feleség elérhetőségét annak érdekében, hogy értesíteni tudják arról, milyen további intézkedésekre kerül sor a panaszossal kapcsolatban.

Mivel a panaszos az intézkedés során együttműködő magatartást tanúsított, vele szemben a rendőrök bilincselést nem alkalmaztak. A Pásztói Rendőrkapitányságra a rendőrök a panaszossal 21 óra 15 perckor érkeztek meg, ott azonban a panaszost az előállító helységben nem helyezték el, mivel rövid idő elteltével, 21 óra 30 perckor – sérülés- és panaszmentesen – átadták K. r. hdgy., bűnügyi ügyeletesnek. A r. zászlós a hadnaggyal közölte a panaszos

feleségének elérhetőségeit is, és elmondta, hogy a feleség tud az előállításról, és a panaszos által vezetett gépkocsit a rendőrök neki adták át.

Az átadást megelőzően a zászlós a panaszost tájékoztatta az intézkedéssel szembeni panasztételi jogáról, aki írásban úgy nyilatkozott, hogy nem kíván az intézkedő rendőrökkel szemben panaszt tenni, ugyanakkor a körözést irányító szervvel szemben igen.

A személyes szabadság korlátozásának idejéről készült igazolást a panaszos egy példányban megkapta.

3) A Pásztói Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályáról K. r. szds. 2011. február 23-án készített jelentésében a sérelmezett eseményekkel összefüggésben az alábbiakat rögzítette.

Az eljárás, amelynek keretében végül 2010. december 13-án sor került a kihallgatására, a panaszos sértettként tett feljelentésére indult. Az eljárás során a panaszost a hatóság számos alkalommal idézte tanúkihallgatásra, majd szembesítés céljából. Mivel a panaszos 2010. november 2-án és 2010. november 8-án sem jelent meg az idézésre, 2010. december 6-án a százados telefonon vette fel vele a kapcsolatot, és a panaszos nyilatkozatása után a kihallgatás időpontként a 2010. december 13-án 13 órát határozta meg.

A panaszos a megadott időpontban megjelent a kapitányságon a kihallgatásra. A jelentés megjegyzi, hogy a panaszos adatait 2010. október 22-én, a feljelentési jegyzőkönyv felvitele során már rögzítették a rendőrség adatbázisában, és a BM Nyilvántartóból adatait lekérve a rendszer közhitelesítette. Tanúkihallgatása során tehát már közhiteles személyként azonosították, az adatait nem kellett újra felvenni. Az azonosítás alkalmával a rendszer azonban nem jelezte, hogy a panaszos körözés alatt áll. Ennek oka vélhetően a rendszerben történt szinkronizációs hiba vagy egyéb hiba lehetett, vagy az, hogy mivel már a körözés elrendelése előtt közhiteles személyként szerepelt a panaszos, a rendszer a tanúkihallgatás során újból már nem ellenőrizte adatait a nyilvántartásban. A tanúkihallgatás befejezésekor így a panaszos a kapitányságról távozott.

A jelentés szerint 2010. december 13-án a századosnak még nem volt tudomása arról, hogy a panaszos ellen az Egri Rendőrkapitányság büntetőeljárást folytat, mivel csak 2010. december 20-án érkezett meg a Pásztói Rendőrkapitányságra a bűnügyi megkeresés, amelyben kérték a panaszos lakcímének az ellenőrzését, és feltalálása esetén gyanúsított ki hallgatását (és egyébként ebben a megkeresésben sem szerepel utalás arra, hogy a panaszos körözés alatt áll).

Ezek után a százados idézte a panaszost 2011. január 10-ére, majd 2011. január 17-ére szembesítés céljából, és ugyanazon a napon tervezte végrehajtani a bűnügyi megkeresésben foglaltakat. A panaszos tanúkénti kihallgatása során kérte, hogy a szembesítés időpontját 2011. január második hetére halassza a hatóság, mivel az előtte lévő időszak nem felel meg neki. Ennek ellenére a panaszos egyik januári időpontban sem jelent meg, igazolást nem nyújtott be, ellenben az ügyben két alkalommal is elfogultságot jelentett be, először a Pásztói Rendőrkapitányság, majd a Pásztói Rendőrkapitányság és a Nógrád Megyei Rendőrfőkapitányság ellen.

A százados a panaszos 2011 januárjában történt gyanúsított ki hallgatásán, illetve előállításában nem vett részt, azokkal kapcsolatosan érdemben nem tudott nyilatkozni, a

keletkezett iratok alapján ugyanakkor megjegyzi, hogy a panaszos a gyanúsított kihallgatás előtt nem került őrizetbe, és őt az előállítóban sem helyezték el.

4) A jelentés mellett a rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta az elektronikus rendszerben a panaszos 2010. december 13-án tartott kihallgatása alkalmával végzett műveletek listáját. Abban valóban nem jelenik meg utalás arra, hogy a panaszos ekkor már körözés alatt állt.

5) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta az Egri Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya vezetőjének levelét – bűnügyi megkeresését –, amelyet a Pásztói Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya vezetőjének címzett 2010. november 30-án, és amely a következőket rögzíti.

Az Egri Rendőrkapitányság eljárást folytat a Btk. 274. § (1) bekezdése szerint minősülő közokirat-hamisítás büntettének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen. A levél részletesen ismerteti a tényállást, amelynek leírásától a Testület eltekint, mivel a panaszeljárás szempontjából releváns információt nem tartalmaz.

Az eljárásban a panaszost és édesapját a rendőrség tanúként hallgatta ki. Mivel a két érintett előadása a rendőrség szerint a panaszossal szemben fennálló gyanút erősítette, a panaszos újabb kihallgatása vált szükségessé, aminek érdekében az Egri Rendőrkapitányság megkereséssel élt a lakhely szerint illetékes Gödöllői Rendőrkapitányság felé. A panaszos bejelentett lakcímén végzett adatgyűjtés során azonban megállapítást nyert, hogy ott életvitelszerűen nem tartózkodik. A lakókörnyezetben élők elmondták, hogy a panaszos a fenti címre a tulajdonos hozzájárulásával, névleg jelentkezett be, ott sohasem lakott, jelenlegi elérhetőségét nem tudták megadni.

A fentiek alapján az Egri Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetője kéri, hogy a Pásztói Rendőrkapitányság folytasson adatgyűjtést a panaszos korábbi lakcímén elérhetőségének megállapítása céljából. Amennyiben pedig az adatgyűjtés, illetve a panaszos felkutatása eredménnyel járna, végezzék el a panaszos gyanúsítottként történő kihallgatását a levélben megjelölt szempontok alapján – ez utóbbiak ismertetésétől a Testület szintén eltekint – és az elvégzett nyomozati cselekmények eredményéről tájékoztassák az Egri Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetőjét, a keletkezett iratokat pedig eredetben és faxon is küldjék meg. (A megkeresés nem tartalmaz utalást arra, hogy a panaszos ellen körözést adtak ki.)

6) A rendőrség megküldte az Egri Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Felderítő Alosztály által kibocsátott, elfogatóparancs elrendeléséről szóló határozatot, amely 2010. november 30-án kelt. Az irat arról rendelkezik, hogy feltalálása esetén meg kell állapítani a panaszos valószínű tartózkodási helyét, és előállítását követően az Egri Rendőrkapitányság ügyeletén található hivatalos feljegyzés alapján gyanúsítottként szükséges kihallgatni, majd a következő munkanapra szóló idézést kell neki átadni az Egri Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya előtti megjelenésre.

7) A Körözési Információs Rendszerben végzett lekérdezés, illetve az arról a Testület rendelkezésére bocsátott másolat alapján megállapítható, hogy a panaszos körözését 2010. november 30-án 15 óra 6 perckor rögzítették.

8) A fenti iratokon túl a rendőrség mellékelte a Pásztói Rendőrkapitányság által kibocsátott és a panaszos nevére szóló idézéseket 2010. november 2-ára, 2010. november 8-ára, 2010. december 10-ére, 2011. január 10-ére, 2011. január 17-ére tanúkénti kihallgatásra, és valamennyi idézés átvételéről a térivevény másolatát. Továbbította ezen túl a Pásztói Rendőrkapitányságon készített feljegyzést a panaszossal 2010. december 6-án folytatott telefonbeszélgetésről, vagyis arról, hogy a kihallgatás időpontja 2010. december 13. Végül pedig az Egri Rendőrkapitányság előtt 2011. január 24-én történő megjelenésre szóló idézést.

III.

1) A Testület a panasz eljárás keretében mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy hatásköri szabályai alapján mely panaszosi sérelmek vizsgálatát végezheti el.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlátás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiekből következik, hogy a Testületnek főszabály szerint nem áll módjában felügyeletet gyakorolni a rendőrség azon tevékenysége felett, amelyet nem az Rtv., hanem más jogszabály, így – jelen esetben – a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján végez. Márpedig a panaszos azon kifogásai kapcsán, miszerint a szabadságkorlátozás ideje alatt gyanúsítottként hallgatta ki egy olyan rendőri szerv, amelynek az iratok nem álltak rendelkezésére, és amelynek kizárását az eljárásból már korábban kérte, megállapítható, hogy az alapjául szolgáló rendőri magatartást – a gyanúsított kihallgatás és a kizárási ok bejelentése esetében követendő eljárást – nem az Rtv, hanem a Be. szabályozza.

Erre figyelemmel a Testületnek nem állt módjában vizsgálni, hogy a panaszos gyanúsított kihallgatását a szabadságkorlátozás ideje alatt a rendőrség jogszerűen végezte-e el, továbbá azt sem, hogy a kizárási ok bejelentését követően a Pásztói Rendőrkapitányság jogszerűen vett-e részt a nyomozásban.

A panaszos azon kifogásait ugyanakkor, hogy a rendőrség nem kellő körültekintéssel járt el, így szükségtelenül hajtotta végre előállítását, majd pedig a rendőrök nem gondoskodtak

megfelelően arról, hogy több kilométerre lévő gépkocsijához visszajusson, a Testület a panasz eljárás keretében értékelte. A panaszbeadvány alapján vizsgálta továbbá, hogy a rendőri fellépés során érvényesült-e a részrehajlás-mentes eljárás követelménye.

Az eljárás során a Testület megállapította, hogy a panaszolt intézkedések érintették a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz, az 55. §-ának (1) bekezdése szerinti szabadsághoz és személyi biztonsághoz való és az 59. § (1) bekezdése szerinti személyes adatok védelméhez való alapvető jogát az alábbiak szerint.

A Testület a beadvány vizsgálatával összefüggésben előrebocsátja, hogy a hatáskörére irányadó szabályok alapján, az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében rögzített rendelkezések szerint azt kell vizsgálnia, hogy a panaszos szenvedett-e alapjogsérelmet a rendőri intézkedés (illetve annak elmulasztása) nyomán, és nem feladata annak vizsgálata, hogy a rendőrségen belül pontosan kik és milyen mértékben felelősek az alapjogot sértő helyzet kialakulásáért.

2) A Testület a panasz eljárás során megvizsgálta a panaszos előállításának jogszerűségét, amellyel összefüggésben az alábbi következtetésre jutott.

A panaszos előadása szerint közúti ellenőrzés keretében vonták őt a rendőrök intézkedés alá, elkérték az iratait, majd az adatok ellenőrzését követően közölték vele, hogy 2010. november 30-a óta körözés alatt áll, ezért elő fogják állítani.

Az intézkedő rendőrök arról számolnak be, hogy közlekedésrendészeti intézkedés céljából vonták ellenőrzés alá a panaszos gépkocsiját az Rtv. 44. § (1) bekezdésének c) pontja alapján, mivel egy sz. községbeli szórakozóhely elől indult el, és a járművezető ittasságát akarták ellenőrizni. Az ellenőrzés során a panaszossal szemben Drager típusú alkoholszondát alkalmaztak, ami negatív eredményt mutatott. A panaszos személyes adatait és a jármű forgalmi rendszámát az intézkedő r. zászlós az előírásoknak megfelelően rádióval ellenőrizte a Pásztói Rendőrkapitányság ügyeletén keresztül. Annak során megállapítást nyert, hogy a panaszos ellen az Egri Rendőrkapitányság elfogatóparancsot adott ki. Ezek után a rendőr közölte a panaszossal, hogy az Rtv. 33. § (1) bekezdésének b) pontja alapján, mivel vele szemben elfogatóparancsot adtak ki, elő fogja állítani a Pásztói Rendőrkapitányságra.

a) A rendőrök és a panaszos előadásából is megállapítható, hogy a panaszossal szembeni fellépésre közlekedésrendészeti intézkedés végrehajtása keretében került sor.

Az Rtv. 44. §-ának (1) bekezdésének c) pontja alapján a rendőr közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a jármű vezetőjét a rendszeresített eszközzel légzésminta adására kötelezheti. Emellett a rendőr a 44. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a közlekedésrendészeti ellenőrzés keretében igazoltatást is foganatosíthat, hiszen ellenőrizheti az okmányokra vonatkozó előírások megtartását, valamint az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait. A Szolgálati Szabályzat 38. §-ának (1) bekezdése értelmében pedig az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, illetőleg – szükség szerint – a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban, vagy az okmány-nyilvántartásban.

A hivatkozott jogszabályhelyek kellő felhatalmazást biztosítottak a panaszossal szemben intézkedő rendőröknek ahhoz, hogy a panaszost közlekedési ellenőrzés céljából gépkocsijával megállítsák, és tőle az iratai átadását kérik. A rendőröknek emellett jogszabályi kötelezettségük állt fent az adatok nyilvántartásban való ellenőrzésére.

A rendőrök tehát megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában és szolgálati kötelezettségüknek eleget téve cselekedtek, ezért a közlekedésrendészeti ellenőrzéssel és az annak keretében foganatosított igazoltatással a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát nem sértették meg.

b) Az adatok ellenőrzése során a körözési nyilvántartás a panaszos nevére egyezést jelzett. Ezt észlelve az intézkedő r. zászlós a közölte a panaszossal, hogy mivel vele szemben elfogatóparancsot adtak ki, elő fogja állítani a Pásztói Rendőrkapitányságra.

Az intézkedés jogalapjaként az eljáró rendőr az Rtv. 33. § (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozott, amelynek értelmében „a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rögzíti, hogy „a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak”. Az Rtv. előírásait a Szolgálati Szabályzat 3. §-ának (1) bekezdésében az alábbiakkal egészíti ki: „bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli”.

Kétségtelen, hogy körözött személy beazonosítása esetén az eljáró rendőrnek haladéktalan intézkedési kötelezettsége keletkezik, amelynek keretében végre kell hajtania az érintett személy elfogását és előállítását a megfelelő szervhez.

Körözés elrendelésére, illetve elfogatóparancs kiadására a nyomozó hatóságot, az ügyészséget és a bíróságot a Be. 73. §-a hatalmazza fel, a Testület így a panasz eljárás keretében a határozat kibocsátásának jogszerűségét hatáskör hiányában nem vizsgálhatja. Azt ugyanakkor, hogy a panaszos ellen az elfogás időpontjában volt-e kiadva elfogatóparancs, amely az intézkedés alapjául szolgálhatott, jogosult és egyúttal köteles megvizsgálni annak megállapítására, hogy az elfogás és előállítás intézkedés végrehajtására megfelelő felhatalmazás birtokában került-e sor.

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott iratok alapján megállapíthatóvá vált, hogy a panaszossal szemben az Egri Rendőrkapitányság 2010. november 30-án elfogatóparancsot adott ki, volt tehát olyan jogerős határozat, amely a panaszos szabadságának korlátozásához jogalapot teremtett.

A fentiek alapján aggálytalanul kijelenthető, hogy a panaszos az elfogása idején körözés hatálya alatt állt, ezért elfogását és előállítását megfelelő felhatalmazás birtokában

végezték el az intézkedő rendőrök, így annak következtében személyes szabadsághoz való alapvető jogának megsértése nem valósult meg.

3) Mivel a vele szemben fogatosított intézkedéssorozat kapcsán a panaszos elsősorban azt kifogásolta, hogy előállítására annak ellenére sor került, hogy 2010. december 13-án 13 órától kezdődően a Pásztói Rendőrkapitányságon tanúkénti kihallgatáson vett részt, amely alkalommal a hatóság nem tájékoztatta őt a körözésről, és nem is intézkedtek vele szemben, a kihallgatás befejezésekor pedig szabadon távozhatott, a Testület a rendőrség eljárását a jogalap vizsgálatán túl egy további megközelítésben is értékelte.

A panaszos kihallgatását végző rendőr százados nyilatkozata és a rendőrségi iratok alapján megállapítható volt, hogy a panaszost 2010. december 13-án egy olyan ügyben hallgatták ki tanúként, amelyben a nyomozás a panaszos feljelentése alapján 2010. október 22-én vette kezdetét. A 2010. november 30-án elrendelt körözés alapja nem ez az eljárás volt, az elfogatóparancsot a Btk. 274. § (1) bekezdése szerint minősülő közokirat-hamisítás büntette miatt adta ki a panaszos ellen az Egri Rendőrkapitányság, mivel a laccímként megjelölt címén nem volt fellehető.

A 2010. december 13-ai kihallgatás kezdetén a panaszost az érintett eljárás kapcsán a rendszerben 2010. október 22-én rögzített adatok alapján azonosította be a kihallgatást elvégző százados, a panaszos adatainak újbóli bevitelére nem volt szükség. A századosnak ekkor még más forrásból sem volt tudomása a panaszos ellen folyó másik eljárásról, mivel azzal kapcsolatosan az Egri Rendőrkapitányság bűnügyi megkeresése csupán a 13-ai kihallgatást követően, 2010. december 20-án érkezett meg a Pásztói Rendőrkapitányságra.

A százados által kibocsátott idézések kapcsán szükséges megjegyezni továbbá, hogy a panaszos telefonszáma azokon kivétel nélkül szerepel, és, hogy a 2011. január 10-ére szóló és a 2011. január 17-ére szóló idézést a panaszos egyaránt 2011. január 19-én (tehát az idézésben szereplő időpontokat követően) vette át.

Kétségtelen tehát, hogy amikor a panaszos 2010. december 13-án személyesen megjelent a Pásztói Rendőrkapitányságon, ellene az elfogatóparancsot az Egri Rendőrkapitányságon már kiadták, azt a rendőrség elektronikus rendszerében 2010. november 30-án rögzítették is, a panaszos ellen folyó eljárásra vonatkozó – szintén november 30-án kelt, de a körözésről információt egyébként nem tartalmazó – bűnügyi megkeresés azonban csak 2010. december 20-án érkezett meg a pásztói rendőrökhöz.

Nyilvánvaló, hogy kisebb terhet és lényegesen kevesebb kellemetlenséget okozott volna a panaszosnak, ha nem éjszaka, őt a gépkocsijától és az otthonától több kilométer távolságra elszállítva végzi el a rendőrség a szükséges eljárási cselekményeket, hanem a 2010. december 13-ai tanúkénti kihallgatást követően kerül sor az egri kapitányság előtt folyó ügy gyanúsítottjakénti kihallgatására, vagy a tanúkénti kihallgatását követően az egri kapitánysággal telefonon egyeztetve tisztázza a pásztói kapitányság munkatársa, hogy a panaszos mikor tud E. városban megjelenni, esetleg mikor bonyolítható le P. városban a bűnügyi megkeresés alapján a kihallgatás.

Az, hogy nem így történt, több, a rendőrség hatókörében felmerült körülménynek tudható be. Egyrészt a rendőrség saját álláspontja szerint is valamiféle szinkronizációs hiba lehet az oka

annak, hogy a rendszer a 2010. december 13-ai kihallgatás alkalmával nem jelezte, hogy a panaszos körözés alatt áll. Másrészt a november 30-án kelt bűnügyi megkeresés december 13-án, tehát majd két héttel később még nem jutott el a pásztói kapitányság munkatársához, noha amennyiben eljut, úgy szintén lehetőség lett volna a gyanúsított kihallgatás lebonyolításának a panaszosra nézve lényegesen kisebb korlátozást jelentő megoldására. Amennyiben a bűnügyi megkeresés utal arra a tényre, hogy a panaszos ellen körözést adtak ki, a pásztói kapitányság vizsgálója – aki saját elmondása szerint a december 13-i kihallgatást telefonon egyeztetette a panaszossal – telefonon is jelezhetette volna a panaszosnak, hogy szükségessé vált a gyanúsítottkénti kihallgatása az egri ügyben, ezért be kell mennie a kapitányságra, vagy jelentkeznie kell E. városban, különben előállíthatják.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A Testület töretlen gyakorlata értelmében vizsgálja ennek a követelménynek az érvényesülését, mégpedig az Rtv. IV. fejezetében található (és így *expressis verbis* a Testület hatáskörébe utalt) 11. § (1) bekezdés alapján, amely rögzíti, hogy a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni (hiszen az Rtv. I. fejezetében foglalt, a rendőrség feladataira vonatkozó általános szabályok egyértelműen azoknak a törvényi előírásoknak a körébe tartoznak, amelyeket rendőröknek szolgálati feladataik ellátása során szem előtt kell tartaniuk).

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésébe foglalt előírásból következően a rendőrségnek úgy kell megszervezni a működését, hogy feladatait a lehető legkisebb fokú jogkorlátozás mellett tudja megoldani.

Jelen ügyben a Testület megítélése szerint a rendőrség a fenti követelménynek nem tudott eleget tenni, mivel a szervezet működésének egyes hibái, hiányosságai – illetve ezek összeadódása – oda vezettek, hogy a panaszost késő esti időpontban állították elő és hallgatták ki, noha ez a körülmények ismeretében egyáltalán nem volt szükségszerű. A rendőrségi szervezetrendszer megfelelő működtetése – így különösen az információk kellően gyors áramoltatása – és kellő körültekintés mellett a panaszossal szemben szükséges eljárási cselekményt elfogás nélkül, a panaszosnak a rendőrségen történt személyes és önkéntes megjelenése alkalmával is el lehetett volna végezni, amely eljárás bizonyosan megfelelt volna a rendőrség eljárásában irányadó, fent hivatkozott követelménynek is.

A konkrét esetben ezért a Testület úgy ítélte meg, hogy noha az Egri Rendőrkapitányságon kibocsátott elfogatóparancs megteremtette a panaszos elfogásának jogalapját, tehát személyes szabadságát a rendőrök megfelelő felhatalmazás birtokában korlátozták, a rendőrség által követett eljárás végső soron mégsem felelt meg a törvény által lefektetett jogvédelmi kötelezettségnek, így alkalmas volt arra, hogy a panaszos oldalán alapjogsértést eredményezzen.

Mindezek alapján a rendőrség azon eljárása kapcsán, amelyet a panaszos elfogását megelőzően tapasztalt, a Testület indokoltnak tartotta megállapítani a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának megsértését.

A Testület azzal összefüggésben, hogy a rendőrség hivatkozása szerint a panaszos körözésére személyes megjelenése alkalmával a Robotzsaru Neo rendszer hibája miatt nem derült fény, az alábbiakra kívánja felhívni a figyelmet.

A rendelkezésre bocsátott információk kapcsán újfent szükséges utalni a jelen állásfoglalás III. részének 1) pontját megelőzően tett megjegyzésre, miszerint a Testületnek a panasz eljárásban azt kell vizsgálnia, hogy a panaszos szenvedett-e alapjogsérelmet a rendőri intézkedés nyomán, és nem feladata annak vizsgálata, hogy a rendőrségen belül pontosan kik és milyen mértékben felelősek az alapjogot sértő helyzet kialakulásáért. Ezért a Testület jelen esetben is aggálytalanul megállapíthatónak tekinti a panaszos alapjogi sérelmét az elfogás és az előállítás kapcsán attól függetlenül, hogy az valóban rendszerhiba vagy az eljáró rendőrök magatartása, mulasztása eredményeképpen következett-e be.

4) A panaszos sérelmezi, hogy miután a rendőrségen a kihallgatását elvégezték, és 23 óra 30 perckor elbocsátották a kapitányságról, gyalog kellett eljutnia a kb. 13 km-re lévő autójához. Ezt utóbb azzal egészítette ki, hogy mivel az intézkedés során a gépkocsi kulcsait és a forgalmi engedélyt odaadta a feleségének, a hazajutást a rendőrségtől mintegy 30 km-re lévő otthonába kellett megoldania.

A rendőrségi iratok, konkrétan – a panaszos által beadványához mellékelve megküldött – az előállítás időtartamáról szóló igazolás tanúsága szerint a panaszos a fogvatartásról hozzátartozó értesítését nem kérte.

A rendőri jelentés beszámol ugyanakkor arról, hogy mivel a panaszos a gépkocsijában egyedül tartózkodott, a rendőrök – vagyonvédelmi szempontokat szem előtt tartva – felhívták a figyelmét, hogy annak elszállításáról gondoskodjon, amit szükség esetén a helyszínen megvárnak. A gépkocsit ekkor a panaszos – kérésének megfelelően – az egyik rendőr kíséretében visszavezette a szórakozóhely elé, majd telefonon értesítette a feleségét. A panaszos feleségére kb. 40 percet vártak a parkolóban, majd megérkezését követően a gépkocsi kulcsait és forgalmi engedélyét a rendőr átadta neki. Egyúttal közölte vele, hogy a férjét a Pásztói Rendőrkapitányságra állítják elő, mivel az Egri Rendőrkapitányság a körözését rendelte el. A zászlós elkérte a feleség elérhetőségét annak érdekében, hogy értesíteni tudják arról, milyen további intézkedésekre kerül sor a panaszossal kapcsolatban. Ilyen értesítésről a rendőrségi iratok nem számolnak be.

A panaszos előadását a Testület kérdéseire válaszolva azzal egészítette ki, hogy amikor fogvatartása véget ért, jelezte a rendőröknek, hogy nem fog tudni hazajutni, és arra kérte őket, hogy vigyék haza. A rendőrök előbb nem reagáltak semmit a panaszosnak, majd jelezték, hogy a hazaszállításáról nem tudnak gondoskodni. Mindezek után a panaszos gyalog indult haza. Elmondta továbbá, hogy amikor az intézkedés helyszínén közölték vele a rendőrök, hogy előállítják, megkérte őket, hogy felhívassa a feleségét, aki gondoskodni tud arról, hogy a gépkocsija hazakerüljön. A rendőrök ezután megengedték, hogy a panaszos telefonáljon, és megvárták, amíg a feleség megérkezik. A panaszos hozzátéveszi, hogy a felesége nem volt olyan állapotban, hogy vezetni tudott volna, ezért a panaszos apósa szállította őt a helyszínre.

Arra a kérdésre, hogy a hazajutásban az említett családtagoktól kért-e segítséget, a panaszos előadta, hogy ők nem tudtak érte menni.

A Testület leszögezi, hogy a rendőrségnek valóban nincs olyan jogszabályi kötelezettsége, mely szerint az állampolgárokat egy-egy rendőri intézkedést követően haza kell szállítaniuk, vagy akár segédkezniük kellene az állampolgárok hazajutásában.

A rendőrség működésére vonatkozó jogszabályok ugyanakkor több olyan rendelkezést is tartalmaznak, melyek a rendőrséget általános, jogvédelmi kötelezettséggel ruházzák fel. Az Rtv. fent idézett 2. §-ának (1) bekezdése alapvető szinten mondja ki, hogy: „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak.

Ugyanakkor az ügy összes körülményeit figyelembe véve – tekintettel arra, hogy a panaszos a gépkocsija kulcsait a helyszínre érkező és a rendőrök által bevárt feleségének adta át –, a Testület úgy ítélte meg, hogy az adott helyzetben a rendőrök részéről indokolt volt az a feltételezés, hogy a panaszos rendőri segítség nélkül is haza tud jutni.

A Testület a fentiek alapján úgy foglalt állást, hogy a rendőrség nem követett el mulasztást a panaszos elbocsátásának körülményeivel kapcsolatban, ugyanakkor indokoltnak tartja a kérdés jogszabályi rendezését, amelynek érdekében a szükséges jelzést meg is teszi a hatáskörrel rendelkező minisztériumnak.

5) A Testület végül azt vizsgálta, hogy a panaszossal szembeni rendőri fellépés összefüggésbe hozható-e azzal, hogy a panaszos 2011. január 21-én elfogultság miatt a Pásztói Rendőrkapitányság kizárását kérte az ellene folyamatban lévő büntetőügyekből, és erre figyelemmel a rendőri fellépés kapcsán sérült-e a részrehajlás-mentes intézkedés követelménye.

A jogi képviselő hozzáfűzi, hogy a panaszos korábban minden ügyében minden szükséges alkalommal megjelent a hatóságok előtt, szökésben soha nem volt, körözés soha nem volt kiadva ellene. Esetleges távolmaradását mindig időben kimentette és igazolta. Korábban folyt büntetőeljárás a panaszos ellen, amely jogerős felmentő ítélettel zárult. Emiatt kártérítési igényrel élt a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitánysággal szemben, és a peres eljárásra tekintettel kérte ügyeiből kizárni az említett rendőri szervet és az alá tartozó hatóságokat. Erre vonatkozó levelét 2011. január 21-én 14 óra 28 perckor faxon továbbította a Pásztói Rendőrkapitányság felé. A jogi képviselő álláspontja szerint elgondolkodtató, hogy másnap, január 22-én ugyanez a hatóság körözésre hivatkozva igazoltatja, és kényszerintézkedést alkalmazva beszállítja a kapitányságra, majd annak ellenére, hogy az ügy iratai nem állnak a hatóság rendelkezésére, meg is gyanúsítja. Egyébiránt úgy véli, azért is törvénytelen a Pásztói Rendőrkapitányság eljárása, mert a panaszos elfogultsági beadványát követően már elfogult hatóságként járt el az ügyében. Ezen eljárásával pedig az elfogultságát bizonyította is.

A Testület hangsúlyozza, hogy a kizárás szükségességét büntetőeljárásjogi szempontból (így a panaszos meggyanúsítása és kihallgatása kapcsán) – hatáskörének fent ismertetett korlátozásánál fogva – nem vizsgálhatja, vizsgálhatja ugyanakkor, hogy a panaszos közlekedésrendészeti ellenőrzése kapcsán felmerül-e annak lehetősége, hogy a panaszos és az intézkedő rendőrök szolgálati helye között fennálló érdekellentét bármilyen szerepet játszott-e az Rtv. 44. §-a alapján fellépő rendőrök azon döntésében, hogy a panaszost megállítják.

A rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratokból nem volt feltárható olyan körülmény, amely életszerűen arra engedett volna következtetni, hogy a panaszost előállító rendőrök

tudtak arról, hogy a panaszos a Pásztói Rendőrkapitányság kizárását kérte a vele szemben folyó eljárásokból. A Testület ezt a feltételezést azért sem találta megalapozottnak, mert az említett, kizárásra vonatkozó kérelmet a panaszos csupán az intézkedést megelőző nap délutánján, 2011. január 21-én terjesztette elő, így nehezen képzelhető el, hogy ez a két, nem bűnügyi területen dolgozó rendőr döntésében bármilyen szerepet játszott volna.

A fenti körülményeket figyelembe véve a Testület arra a megállapításra jutott, hogy az intézkedő rendőrök a panaszossal szembeni eljárásuk során a részrehajlás Rtv. 13. §-ában foglalt tilalmát nem sértették meg, ezért ebben a vonatkozásban a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem következett be.

IV.

A Testület a panasz eljárás során arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrök megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában és szolgálati kötelezettségüknek eleget téve léptek fel a panaszossal szemben, ezért a közlekedésrendészeti ellenőrzéssel és az annak keretében foganatosított igazoltatással személyes adatok védelméhez fűződő jogát nem sértették meg. Aggálytalanul kijelenthető volt továbbá, hogy a panaszos az elfogása idején körözés hatálya alatt állt, ezért az előállítás következtében személyes szabadsághoz való alapvető jogának megsértése nem valósult meg. Úgy ítélte meg ugyanakkor, hogy ez utóbbi rendőri fellépés nem felelt meg az arányosság törvényi követelményének, így indokoltnak tartotta megállapítani a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának megsértését. A Testület álláspontja szerint a rendőrség nem követett el mulasztást a panaszos elbocsátásának körülményeivel kapcsolatban, ugyanakkor indokoltnak tartja a kérdés jogszabályi rendezését, amelynek érdekében a szükséges jelzést meg is teszi a hatáskörrel rendelkező minisztériumnak. Végül arra a megállapításra jutott a Testület, hogy az intézkedő rendőrök a panaszossal szembeni eljárásuk során a részrehajlás Rtv. 13. §-ában foglalt tilalmát nem sértették meg, ezért ebben a vonatkozásban a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem következett be.

A Testület megítélése szerint a megvalósult jogsértés súlya eléri a súlyosság azon fokát, amely miatt indokolt az állásfoglalást megküldeni az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2011. augusztus 31.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András

Dr. Kádár András Kristóf

testületi tag

előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET